

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ
Ετησία δρ. 10.—
ἡμηνος 5,50
Τριμηνος 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μ. νός.

Ἐξωτερικοῦ
Ετησία φρ. 20.—
ἡμηνος 6,50
Τριμηνος 3,50

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 30 Ἰουνίου 1918

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολαίον

Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 31

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια).

Ἐν τῷ πυκνῷ καὶ ἀδιαπέραστῳ ἑκείνῳ γράνιτι, ἔτσι τὸ εὐρύχωρο Γρανίτινο Παλάτι, ἔγινε γενικὴ ἀποθήκη, περιλαμβάνουσα τροφίμα, πολεμοφόδια, ἐργαλεῖα, σκεύη, μὲν μὴ λείπει οὐδὲν τῶν ἀπαραίτητων τῆς ἀποικίας.

Ὅσο γὰρ τὰ κανόνια τοῦ βρικοῦ, ὥραϊα κανόνια ἀπὸ χυτὸ χάλυβα, αὐτὰ ἀνεβάρθηναν μὲν οὐκ οὐκ καὶ καρούλια καὶ τοποθετήθηκαν στὸν τοῖχο τῆς μεγάλης σάλας, ἀνάμεσα στὰ παράθυρα. Ἀπὸ τὸ ὕψος ἑκείνου, τὰ πυροβόλα αὐτὰ στόματα ἐδέσποζαν ἀληθινὰ ὅλο τὸν ὄριον τῆς Ἑνώσεως. Ἦσαν σὰν ἕνα μικρὸ Γιβραλτάρ. Κάθε πλοῖο, ποῦ θὰ περνοῦσε τὸ κανάλι, θάταν ἐκτεθειμένον στὸ πῦρ τῆς φρουριακῆς αὐτῆς κανονιοστοιχίας.

— Κύριε Σμιθ, εἶπε μὴ μὲρὰ ὁ Πέγκροφ — ἦταν ἡ 8 Νοεμβρίου, — τώρα ποῦ ἐτελείωσε αὐτὴ ἡ φασαρία, πρέπει νὰ δοκιμάσουμε καὶ ὡς ποῦ φθάνουν τὰ κανόνια μας. — Τὸ θεωρεῖς ἀναγκαῖον; ρώτησε ὁ μηχανικός.

— Ἀναγκαῖοτατο! ἀποκρίθηκε ὁ ναύτης. Ἐκείνη λοιπὸν τὴν ἡμέρα, μπροστὰ ὅς τὸ προσοπτικὸ τῆς ἀποικίας, χωρὶς νὰ λείπει οὔτε ὁ Ζούπ, οὔτε ὁ Τόπ, δοκιμάσθηκαν, τὸ ἕνα κατ'ὁπλὸν τοῦ ἄλλου, τὰ τέσσαρα κανόνια. Τὰ γέμισαν μὲ πυροξύλιο, λογαριάζοντες πάντα τὴν ἐκρηκτικὴν τοῦ δύναμι. ποῦ εἶπε, καθὼς εἶπαμε ἄλλοι, τέσσαρες φορές μεγαλῆτερον ἀπὸ τῆς κοινῆς πυρρίτιδος. Καὶ τὸ βλήμα, ποῦ θὰ ἐξεσφενδονίζαν, ἦταν κυλινδροκοινικόν.

Ὁ Πέγκροφ, κρατώντας τὸ σχοινὶ τοῦ φυτίλιου, ἦταν ἑτοιμὸς νὰ δώσῃ φωτιά. Ὁ Κύριος Σμιθ ἔκαμε σημεῖο καὶ ὁ ναύτης ἐπυροβόλησε. Τὸ βλήμα, ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ, πέρασε ἐπάνω ἀπὸ τὸ νησάκι καὶ ἔπεσε στὴ θάλασσα, σὲ ἀπόστασι ποῦ δὲν μπόρεσαν νὰ τὴν λογαριάσουν μὲ ἀκρίβεια.

Τὸ δεύτερον κανόνι τὸ ἐστρεψαν κατὰ τοὺς τελευταίους βράχους τοῦ Ναυαγίου καὶ ἡ σφαῖρα τοῦ κύπησε μὴ μνερὴ πέτρα, ὅς ἀπόστασι τριῶν μιλίων, καὶ τὴν ἐσπασε κομμάτια. Ὁ Χάρμπερτ εἶχε σημαδέψῃ καὶ ἔκαμάρωνε γὰρ τὴν κανονιά του. Ὁ Πέγκροφ ὁμοῦ ἔκαμάρωνε περισσότερο γὰρ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀγαπημένου του παιδιοῦ.

Τὸ τρίτον βλήμα οἰχτήκε στὸ ψηλότερον ἀκρογιάλι τοῦ ὄρου τῆς Ἑνώσεως, κτύπησε ἐν ἡμῶλοιο σὲ ἀπόστασι τεσσάρων μιλίων καὶ ἀπὸ καὶ ἀναπήδησε στὴ θάλασσα, ὅπου χάθηκε ὅς ἕνα σύννεφο ἀπ' ἀφροῦς.

Στὸ τέταρτον κανόνι, ὁ Κύριος Σμιθ εἶπε νὰ βάλλουν περισσότερο πυροξύλιο, γὰρ νὰ ἰδῇ ὡς ποῦ μποροῦσε νὰ φθάσῃ. Καὶ ἀφ' οὗ τρυπήθηκαν ὅλοι, ἀπὸ φόβο μήπως ἐσκαῖ, ἔβαλαν φωτιά στὸ φυτίλι μ' ἕνα μικρὸν σχοινί.

Κρότος ἀκούσθηκε φοβερός, τὸ κανόνι ὁμοῦ ἐβάσταξε καὶ ὅταν οἱ ἀποικοὶ ὤρμησαν στὰ παράθυρα, μπόρεσαν νὰ ἰδοῦν τὸ βλήμα ποῦ σάρωσε τοὺς βράχους τῆς Σαγόνος, ὅς ἀπόστασι πέντε μιλίων ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι, καὶ χάθηκε ὕστερα ἐπὶ τὸν κόλπον τοῦ Κυρκαρία.

— Οὐρρά! ἐφώνησε ὁ Πέγκροφ, δυνατὰ καὶ αὐτοὺς σὰν τὸ κανόνι.

Ἐπειτα, λιγὰκι σιγώτερα, ρώτησε :

— Λοιπὸν, κύριε Σμιθ, πὼς σὰς φαίνεται ἡ μπαταρία μας; Ἀς κοπιᾶσιν τώρα οἱ κύριοι Πειραταὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ, ὡς ξεμυτίσουν μπροστὰ ἐπὶ τὸ Γρανίτινο Παλάτι! Οὐτε ἕνας δὲν θὰ βγῇ ἔξω χωρὶς τὴν ἀδεία μας!

— Ναί, ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός, ἀλλὰ καλλίτερα θάταν, σὲ βεβαίῳ, νὰ μὴ ξεμυτίζε ποτὲ κανένας!

Ἀλήθεια, ὑπέλαβε ὁ ναύτης, τοὺς ἔξω ἐκείνους κακούργους ποῦ βγήκαν ἐπὶ τὸ νησί, τί θὰ τοὺς κάμωμε; Ἐτσι θὰ τοὺς ἀρίστωμε νὰ γυρίζουν στὰ δάση μας, στὰ χωράφια μας, στὰ λειβάδια μας; Εἶνε σὰν τὰ βλαβερά ζῶα, σὰν τὰ θηρία, αὐτοὶ οἱ πειραταὶ καὶ μοῦ φαίνεται πὼς δὲν θὰ κάνουμε ἄσχημα νὰ τοὺς μεταχειρισθῶμε σὰν τέτοια. Τί λὲς καὶ σύ, ἀγαπητέ μου Ἀυρτών;

Ὁ Ἀυρτών στὴν ἀρχὴ ἐδίστασε ν' ἀποκριθῇ καὶ ὁ Κύριος Σμιθ λυπήθηκε ποῦ ὁ Πέγκροφ τοῦ ἔκαμε τέτοια ἐρώτησι. Ἐπειτα, μὲ ταπεινὴ φωνή, ὁ ταλαίπωρος ἐκείνος ἀποκρίθηκε :

— Ὑπάρχει καὶ ἐγὼ ἐν ἀπ' αὐτὰ τὰ θεριά, κύριε Πέγκροφ, καὶ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ μιλήσω.

Καὶ μὲ ἀργὸ βῆμα, ἀπομακρύνθηκε.

Ὁ Πέγκροφ κατάλαβε τὴ γκάφα του.

— Τί βλάκας ποῦ εἰμαι! ἐφώνησε. Ὁ

καϊμένος, ὁ Ἀυρτών! Καὶ ὁμοῦ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μιλᾷ σὰν τὸν καθένα.

— Τώρα ναί, εἶπε ὁ Γεδεών Σπίλετ, ἡ ἐπιφύλαξις τοῦ ὁμοῦ τὸν τιμὰ καὶ πρέπει νὰ σεβόμαστε αὐτὸ τὸ συναίσθημα ποῦ ἔχει ἀπὸ τὸ θλιβερό του παρελθόν.

— Σύμφωνα, κύριε Σπίλετ, ἀποκρίθηκε ὁ ναύτης, καὶ δὲν θὰ τὸ ξανακάνω! Θὰ προτιμήσω νὰ καταπιῶ τὴ γλώσσά μου παρὰ νὰ προσενησῶ λύπη ἐπὶ τὸν Ἀυρτών! Ἀλλ' ἄς γυρίσουμε ἐπὶ τὴν ἐργασίαν. Μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ λυπηθῶμε καθόλου αὐτοὺς τοὺς κακούργους καὶ νὰ παλλάξωμε γρήγορα τὸ νησί ἀπὸ τὴν παρουσίαν τους.

— Αὐτὴ εἶπε ἡ γνώμη σου, Πέγκροφ; ρώτησε ὁ μηχανικός.

— Ἀδελφὲ, μάλιστα, κύριε Σμιθ.

— Καὶ δὲν περιμένεις, ποῖν τοὺς καταδιώξεις ἀμείλικτα,

νάρχισουν καινούργους ἐχθροπραξίαις ἐναντίον μας;

— Πῶς; Μὰ δὲν εἶνε ἀρκετὰ ὅσα μᾶς ἔκαμαν ὡς τώρα;

— Καὶ ποῦ ἔξορις ἂν δὲν ἀλλάξουν δι' ἀθέσεις, ἂν δὲν μετανοήσουν γι' αὐτὰ ὅλα...

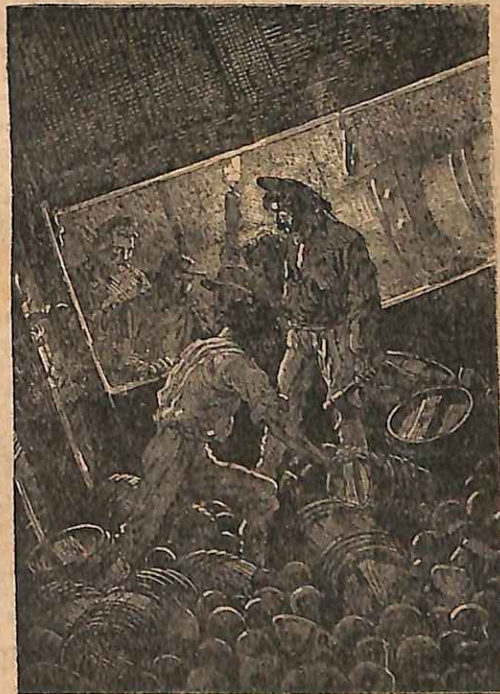
— Νὰ μετανοήσουν... αὐτοὶ; ἐφώνησε ὁ ναύτης, σηκώνων τοὺς ὤμους.

— Πέγκροφ, συλλογίσου τὸν Ἀυρτών! τοῦ εἶπε τότε ὁ Χάρμπερτ. Πῶς ὁ Ἀυρτών ξανάγινε τίμιος;

Ὁ Πέγκροφ κῦτταξε τοὺς συντρόφους τοῦ ἑνα-ἑνα. Ποτὲ δὲν ἐπίστευε ὅτι ἡ πρόταξις τοῦ μποροῦσε νὰ γεννήσῃ τὸν παραμικρὸν δισταγμό. Ποτὲ δὲν μποροῦσε νὰ παραδεχθῇ πὼς ἦταν δυνατό νὰ συναλλάσσωνται τοὺς κακούργους π ο ὗ

βγήκαν ἐπὶ τὸ νησί τους, μὲ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Μπὸμπ Χάρβετ, μὲ τοὺς πειρατὲς τοῦ «Γοργού». Τοὺς θεωροῦσε σὰν τίγρεις, σὰν πᾶνθηρες, ποῦ ἔπρεπε νὰ τοὺς ἐπαστρέψουν χωρὶς ὄκτο, χωρὶς τύχη.

— Μὰ! ἔκαμε. Ὅλοι εἶνε ἐναντίον μου! Ἀλήθεια, θέλετε νὰ δειξοῦμε καλὴ σὺνη ὅς αὐτοὺς τοὺς καλὴν ἡρώδους; Πολὺ καλὰ! Μόν' ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ νὰ μὴ τὸ μετανοήσουμε.

«Βόηξαν καμμιὰ εἰκοσιτὴ βρῆλια...» (Σελ. 186, στ. α')

— Γιατί; ἀποκρίθηκε ὁ Χάρμπερτ. ἄμα προσέχωμε, δὲν ὑπάρχει κίνδυνος.

— Χρὶ! ἔκαμε ὁ δημοσιογράφος, ποὺ δὲν μίλουσε πολὺ. Ἐίπε ἔξω καὶ καλὰ ὥπλισμένοι... Ἄν καθέννας τοὺς κρυφθῇ ἔξω μέρος καὶ πυροβολήσῃ ἕνα ἀπὸ μᾶς, πᾶσι ἡ ἀποκρίση!

— Μὰ γιατί δὲν τῶκαμαν; ἀποκρίθηκε ὁ Χάρμπερτ. Θὰ πῇ βέβαια πῶς δὲν εἶχαν συμφέρον νὰ τὸν κάμουν. Ἐπειτα καὶ μεῖς ἔξω εἴμαστε!

— Καλὰ, καλὰ! ἐφώνησε ὁ Πέγκροφ, ποὺ κατένευε ἐπιχειρήματα δὲν ἦσαν ἱκανὰ νὰ τὸν μεταπέσει.

(Ἐπειτα: συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Τ' ΑΣΤΕΡΙΑ

Ἐκείνη τὴν ὥρα, ἡ πόλις μας βυθίζεται σχεδὸν στὸ σκοτάδι. Μόνο σὰ κέντρα καίνε μερικὲς λάμπες ἀστυλίνης, φωτογόνου, πετρελαίου ἢ λαδιού. Ἐίπε τὸ ἔξαρχοπλαστὴν, τὰ καφενεῖα, τὰ ζυθοειστιάτορια, τὰ γαλακτοπωλεῖα, τὰ κιάκια καὶ... τὰ μάρμαρα, ποὺ κατάντησε νὰ ἐκτελοῦν καὶ αὐτὰ χρῆμα φανῶν. Τ' ἀπόκεντρα, ὅπου τέτοια μαγαζιά δὲν ὑπάρχουν, φωτίζονται μόνο ἀπὸ κανένα ἀγρυπνο παράθυρο καὶ ἀπ' τὰ στέφια τοῦ οὐρανοῦ.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, τὰ θεάτρα μας ἀρχίζουν φέτος τὴν παραστάσει λιγὰν νωρίτερα καὶ καταφέρνουν νὰ τελειώσουν πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα. Ἐτοὶ ὁκόμος μορφεῖ νὰ γυρίσῃ στὸ σπίτι μὲ φῶς. Κάποτε ὅμως συμβαίνει νάργησῃ ἡ τελευταία πράξι καὶ νὰ ἐπέλθῃ τὸ σβῆσιμο τῶν ἡλεκτρικῶν πρὶν πέση ἡ αὐλαία. Αὐτὸ πᾶν εἶνε περιπέτεια. Δυὸ-τρὶς λάμπες μόνις φωτίζουν τὴ σκηνή καὶ τὴν πλατεῖα τοῦ θεάτρου, κάποτε λείπουν καὶ αὐτὲς καὶ οἱ ἄνθρωποι εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ παίρνουν τοὺς δρόμους μὲ τὴν ἀστροφεγγιά. Ἐτοὶ ἔγεινε ἕνα βράδυ ποὺ ἦσαν στὸ «Ἀθήναιο» τῆς οδοῦ Πατησίων. Ἦσαν πρῶτη, δὲν εἶχαν λογαριάσει καλὰ τὴν διάρκειά τοῦ ἔργου, δὲν εἶχαν πάρῃ μάλιστα κανένα μέτρο, καὶ ἄξαφνα, στὰ μέσα τῆς τρίτης πράξεως, τὸ θεάτρο βυθίστηκε στὸ σκοτάδι. Δὲν ὑπῆρχε οὔτε ἕνα κερί. Καὶ οἱ ἀγρυπνοὶ ἀναβὰν σπέρια καὶ ἀναπτῆρες γιὰ νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ δρόμο, σκοτεινὸ καὶ αὐτὸν σάν τὸ θεάτρο...

Εἶδα καὶ ἔπαθα ὥς ποῦ νὰ βγῶ ἀπὸ κεί- μέσα καὶ νὰ πάρω ἴσια τὸ πεζοδρόμιό τῆς επιστροφῆς, χωρὶς νὰ προσκόψω σὲ κανένα πάγκο, τραπέζακι, δένδρο ἢ στύλο. Μόνο σὲ ἀνθρώπους ἐπρόσκοπα, ποὺ μοῦ ζήτησαν παρτών... Σὲ λίγο ὅμως, τὸ μάτια μου, θαμπωμένα ἀπὸ τὴν φωτοχυσία, ἀρξάσαν νὰ συνειθίσουν τὴν νύκτα καὶ νὰ διακρίνουν καθαρά τὸν ἀστρο δρόμο, τὰ μαύρα δένδρα καὶ τοὺς μαύρους ἀνθρώπους. Καὶ ἄξαφνα... ἀποκάλυψις! ἀπὸ πάνω μου ἔλαμψε ὁ κατάστερος οὐρανός. Τότε εἶδα ὅτι ἡ ἀστροφεγγιά ἐκείνη, μὲ τὴν ἀστροφεγγιά, ἦταν μὴ ἀπόλαυσι, μὴ γοητεία, πολὺ σπάνια στὴν ἡλεκτροφωτιστὴς χώρας, καὶ σὰς βεβαίω, ὅτι ὅταν ἐφθασα στὴν Ὀμόνοια, ὅπου τὰ γήινα φῶτα μοῦ κρυψάν πάλι τὰ οὐράνια, δυσχερῆστηκα καὶ ἀντὶ νὰ πάρω τὴν ὁδὸν Ἀθηνῶν, φωτισμένη σχεδὸν ὥς τὸ σπῆτι μου, τράβηξα ἀπάνω, μπῆκα στὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου,

ἔπειτα στὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας, καὶ ἔξακολούθησα νὰ βεβαίω καὶ νὰ χαίρουναι τὴν ἀστροφεγγιά.

Ἐ, λοιπὸν ἦταν κάτι ὁρατό. Ἀνάμεσα στὰ δένδρα τοῦ μεγάλου σκοτεινοῦ δρόμου, ποὺ φαίνονταν πυκνότερα καὶ μεγαλύτερα, ἐνόμιζα πῶς ἦσαν ἔξωχ. Τὶ καθαρά ποῦ ἔβλεπα! Τὶ θαυμάσια ποῦ ἔλαμπε ἀπὸ πάνω μου ὁ ἀσέληνος οὐρανός τοῦ Ἰουνίου μὲ τὰ μύρια τοῦ ἀσημέ- για φῶτα καὶ μὲ τὰ γαλατεῖα κύματα τοῦ Γαλαξία! Καὶ ἀνάμεσα στουὺς Σειρίους, καὶ στουὺς Κύβας, καὶ στὰς Ἀλγας, καὶ στουὺς Βέγας, ποὺ φεγγολοῦσαν ἔξωχ τοὺς τῆ δόξα—ἀστέρηνο πανηγύρι—προσπαθούσα νὰ βρῶ καὶ ἐγὼ τὸ καινούργιο ἀστρο, ποὺ ἀνακαλύφθηκε τώρα. Τοῦ κάκου! ὅλα ἀπόψε μοῦ φαίνονταν καινούργια! ὅλα λὲς καὶ τὰ βλεπα γιὰ πρώτη φορά!

Κι' ἐκείνη τὴν ὥρα, θυμήθηκα ἕνα πρῶμα ποῦ καὶ ἄλλοτε, μοῦ φαίνεται, σὰς τῶπα: Πόσο στερημένοι εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι τῶν πόλεων, ποὺ νομίζουμε πῶς τὰ χόρουμε ὅλα! Μὰς λείπει ἄξαφνα ὁ οὐρανός. Δὲν τὸν βλέπουμε, ἐστὶν νυκτερινὴ τοῦ ὠ- ραιότητος, παρὰ ὅποτε τυχὼ νὰ μείνουμε ἔξω μετὰ τὸ σβῆσιμο τοῦ βαρβαρὸν ἡλε- κτρικῶ. Τῆς ἄλλης φορῆς, τὰ θαμπωμένα μας μάτια, τὰ κακοσυνειθισμένα, μόνις τὸν μαρτυροῦν. Δὲν διακρίνουμε παρὰ τὰ ζωηρότερα ἀστρα του, καὶ αὐτὰ ἀμυδρά. Καὶ τὸ φεγγάρι ἀκόμα, ὅταν εἶνε φεγ- γάρι, τὸ βλέπουμε ξεθωρομικρότερο, σὰ νὰ μαρῶξιασε ἀπὸ πίκρες ἢ γερῶματα...

Ἄλλη φορά δὲν ἦταν ἔτσι. Ἡ πόλις δὲν φωτίζονταν τόσο ἀφθονα, τόσο ἄπλε- τα. Κι' ἐνῷ μορφεῖσαι καίεσαι νὰ περπατῇ τὴ νύκτα χωρὶς νὰ σκοτίζεται, μορφεῖσαι συγχρόνως νὰ βλέπῃ καὶ οὐρανόν. Ἦταν τότε ὅσο φῶς ἐχρειάζετο. Σήμερα εἶνε τὸ παραπανιστό, ἡ σπατάλη. Καὶ σιγά- σιγά ἡ κακὴ συνήθεια ἐφθασε σὲ τέτοιο βαθμὸν, ὥστε νὰ παραπονοῦνται ὅτι δὲν βλέπουν μὴ ἡλεκτρικὸς ἢ ἡλιος ἄνθρωποι, ποὺ ἔβλεπαν ἄλλοτε πολὺ καλὰ μὲ τὰ φα- ναράκια τοῦ γκαζιού ἢ τοῦ πετρελαίου! Θυμοῦμαι ὅταν πρωτοῦλθα στὰς Ἀθῆνας.

Ἡ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος ἔξαφνα δὲν φωτίζονταν παρὰ μὲ δέκα τέτοια φαναράκια. Καὶ ὅλοι ἐβλέπαμε, καὶ ὅλοι εἴμαστε εὐχαριστήμενοι. Σήμερα, μὲ δέκα μεγάλα ἡλεκτρικά, ποὺ ἀντιστοιχοῦν μ' ἕκατὸ παλὰ φῶτα, γινιὰζουμε πῶς εἶνε σκοτάδι. Θὰ θέλαμε—τὶ κακοσυνειθισμέ- νοι!—νὰ φωτίζεται ὅλη ἡ Ἀθῆνα σὰ σα- λόνι χοροῦ, ἄξαφνα ὅπως φωτίζονταν, τὸν χειμῶνα, τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς οδοῦ Σταδίου ὅπου εἶνε τὰ Κινηματοθέατρα...

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΙΛΙΔΩΝ

Ο ΤΑΚΗΣ Κ' Η ΑΔΕΛΦΟΥΛΑ ΤΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε σελ. 195)

Ἡ μαμὰ βάζει μιά διαπεραστικὴ κρα- νυγή, ὁ μπαμπὰς ὁρμᾷ στὸ μικρούλη, τὸν σηκώνει καὶ τοῦ κοιτάζει γρήγορα τὸ κού- τελο. Μὰ ἡ μαμὰ τὸν θέλει μοναχὴ της. Τὸν ἀρπάζει στὰ χέρια της, τὸν καθίζει στὰ γόνατά της, τὸν χαϊδεύει, τὸν λέγει «ἀγαπημένο της παιδάκι», ὁ Τάκης κλαίει ἀπὸ τὴ χαρὰ του καὶ ἀπὸ πόνο ὅμως: γιατί ἔχει μιά χοντρή φουσκάλα στὸ κούτελο.

— Πῶς τὰ κατάφερες νὰ πέσης, μικρού- λη μου;

— Ὁ Τάκης δὲν μπορεῖ ν' ἀποκριθῇ. Κλαίει τόσο πολὺ! Ἐπὶ τέλους, ἀγά- μεσα σὲ δυὸ ἀναφυλλητά, καταρθώνει νὰ μιλήσῃ.

— Τὸ... τὸ... ἔκαμα ἐπιτήδης.

— Ὁ μπαμπὰς καὶ ἡ μαμὰ κοιτάζουνται

ἔξαφνα σιωπῶντες. Τὶ πᾶσι νὰ πῇ αὐτὸ;.....

Ὁ Τάκης δὲν ἔξερε ν' ἀποκριθῇ. Ὅσο δὲ- κολο καὶ ἂν εἶνε, ἀφοῦ μάλιστα ἔχει νὰ χύσῃ καὶ τόσα δάκρυα, τοὺς λέγει τὶ συμ- βαίνει. Νὰ, ἤθελε νὰ μᾶθῃ, ἂν ὁ μπαμπὰς καὶ ἡ μαμὰ τὸν ἀγαποῦσαν πᾶν καθόλου. Ἐξερε πολὺ καλὰ πῶς δὲν εἶνε δυνατό νὰ τὸν ἀγαποῦν, αὐτὸν ποὺ εἶνε παλιός, ἴσα μὲ τὴν ἀδελφούλα του ποὺ εἶνε καινού- ρια. Μὰ, φαντάζονταν, πῶς θάταν πάντα δυνατό νὰ τὸν ἀγαποῦσαν καὶ αὐτὸν ἀκό- μα λιγούλακι. Καὶ ἤθελε νὰ μᾶθῃ. Λοι- πὸν τώρα εἶνε εὐχαριστήμενος, μ' ὅλους. Καὶ δὸς του καινούργια δάκρυα.

Ἡ μαμὰ περναίει τὸ ἕνα χερὶ της στὸ λαμὸ τοῦ Τάκη καὶ μὲ τὸ ἄλλο τοῦ σφουγγίζει τὰ μάτια. Ὁ μπαμπὰς τοῦ σφιγ- γει τὰ χεράκια του μὲς τὰ δικά του. Τοῦ χαμογελοῦν καὶ οἱ δυὸ, μὰ μ' ἕνα χαμώ- γελο ἔξαφνα, πῶς τρυφερό. Καὶ κάποια μουσικὴ ἀπὸ λόγια πολὺ γλυκὰ χαϊδεύει τ' αὐτάκια καὶ τὴν καρδούλα τοῦ Τάκη. Τὶ περιέργοι! Ἀκούει καὶ ποῦ δὲν θὰ τὸ χοροῦσε ποτὲ τὸ μανάκι του.

Ἐ! λοιπὸν φαίνεται πῶς τὸν ἀγαποῦν καὶ αὐτὸν ὅσο καὶ πρῶτα, καὶ ὅσο καὶ τὴ Λιλίκα. Μόνο ποῦ ἡ Λιλίκα εἶνε μικρούλα ἀκόμα. Δὲν μπορεῖ νὰ μιλήσῃ δὲν εἶνε δύναμι καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὴν προσέ- χουν. Ὁ Τάκης εἶνε πᾶν μεγάλος ἀγόρι. Ἀς εἶνε ὅμως, τὸν ἀγαποῦν καὶ αὐτὸν ἴσα μ' ἐκείνη, βέβαια, ἴσα μὲ τὴν μπαμπάκα. Ὁ μπαμπὰς σηκώνει τώρα τὸ ἀγόρι του στὰ δυὸ τὸν χερί, τοῦ κολλᾷ ἀπὸ ἕνα χοντρὸ φιλὶ στὰ δυὸ τοῦ μανουλά καὶ τὸν ρωτᾷ γελαστός: κυττώντας τὸν κα- τάματα.

— Παρηγορήθηκες τώρα, μικρούλη μου; Καὶ ὁ Τάκης ἀποκρίνεται μὲ τὰ μάτια κόκκινα ἀκόμη καὶ τὸ στόμα γελαστό:

— Ὡ! νὰ! καὶ τὶ εὐχαριστήμενος ποῦ εἶμαι ἀπὸ τὴ φουσκάλα μου!

[A. Lichtenberger] Σ. ΜΑΥΡΙΔΗΣ

Σ' ΤΗΝ ΠΗΓΗ

Στὰ ἡλιωμένα ἐλιόδεντρα, τ' ἀσπρηλατισμένα γυμνὰ ἀπὸ κάτω, μετρώ τὸν χρόνον στὴν πηγὴ, ποὺ ἀργὰ καὶ μετρημένα κυλάει νερὸ δροσιστό.

Μετρώ τὰ πλούτη ἀμύθητα ποῦ ὁ ἥλιος τῆς χαρίζει, τ' ἀσπρη τῆς ὀχιάς της καὶ τὰ κρυσταλλοφόρα περῶνα, ποὺ νυαλλεῖ κυλώντας ἐπὶ φωλιά της.

Ἀνοίχθαι ἰδρώνει ὁ ὀρθόβραχος, μὰ φλέβα μερμηλιάζει ἐπὶ τῆς κάθῃ του κορυφῆς, καὶ ἀπ' τοὺς ἀστέρητους μαστοὺς στάλα μὲ στάλα στάζει τῆς γῆς τὸ πλούσιο γάλα.

Μὰ τὸ γλυκὸ βατόμουρο δὲν χαίρεται ἕνα χεῖλι: μεστώνει ἐδῶ καὶ φέρτει μόνο πλανᾶται καὶ ἀπαλὰ παροικεῖ τὸ δέλι μες ἐστὸν ὕγρὸ καθρέφτη.

Τώρα ἀντιλάμπει ἀντίκον μου, ἐστὶ βράχο, καὶ σαλεύει, σὸν φωτοπληγμένο, τὸ κύμα, ποῦ μὲ χαίρεται καὶ τοῦ ἀδελφικοῦ ἀγναντεύει τὸ στόμα τάνοιγμένο...

ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 172ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΕΥΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

(Ἰδε φυλλάδιον 80ν σελ. 66.)

- 1.—Εἰς τὴν σελίδα 61, στ. α', λείπει ἡ λέξις **καλότυχος**.
- 2.—Εἰς τὴν σελίδα 61, στ. γ', λείπει ἡ λέξις **ἐφώτιζε**.
- 3.—Εἰς τὴν σελίδα 62, στ. α', λείπει ἡ λέξις **φάσεις**.
- 4.—Εἰς τὴν σελίδα 62, στ. β', λείπει ἡ λέξις **γεφύρια**.
- 5.—Εἰς τὴν σελίδα 63, στ. β', λείπει ἡ λέξις **βροχή**.
- 6.—Εἰς τὴν σελίδα 63, στ. γ', λείπει ἡ λέξις **ἴδια**.
- 7.—Εἰς τὴν σελίδα 64, στ. α', λείπει ἡ λέξις **καλοσύνη**.
- 8.—Εἰς τὴν σελίδα 64, στ. γ', λείπει ἡ λέξις **κατόρθωνα**.
- 9.—Εἰς τὴν σελίδα 65, στ. α', λείπει ἡ λέξις **λεοντῆ**.
- 10.—Εἰς τὴν σελ. 65, στ. β', λείπει ἡ λέξις **σιγμῇ**.
- 11.—Εἰς τὴν σελ. 66, στ. α', λείπει ἡ λέξις **σήμερον**.
- 12.—Εἰς τὴν σελ. 68, στ. α', λείπει ἡ λέξις **μαζί**.

Ἀπὸ τοῦ ὑπερπαισθητοῦ ποῦ ἔλαβαν μέρος εἰς αὐτὸν τὸν Διαγωνισμόν, τρεῖς ἄνθρωποι ἐπέτυχαν νὰ εὕρουν καὶ τὰς δώ- δέκα λέξεις: ἡ Χάρις, ἡ Ἑλληνικὴ Ση- μαία καὶ ἡ Τσαχπῖνα. Τελειότερα εἶνε ἡ ἀπάντησις τῆς Χάριτος: διότι αὐτὴ ἐξιστάτως σχεδὸν εὗρεται ὅλας τὰς ζη- τούμενας λέξεις ἀκριβέστατα. Ἐνῶ ἡ Ἑλ- ληνικὴ Σημαία ἔχει περισσοτέρους δι- σταγμούς: καὶ ἀκόμη περισσοτέρους, ἡ Τσαχπῖνα, ἡ ὁποία μόνον τὴν λέξιν βροχή ἔχει εὖρῃ ἀδιστακτικῶς. Παραδεί- γματι: χάριν γράφουν: ἐφώτιζε ἡ κατεῖ- νε ἡ κυβερνοῦσα ἡ συνώδευσε κύματα ἡ γεφύρια ἡ νερά ἡ ξύλα, (Τσαχπῖνα) καὶ σιγμῇ ἡ καιρός, σήμερον ἡ ἐπι- τέλους, κατάρθωνα ἡ κατόρθωνα (Ἑλ- ληνικὴ Σημαία)—καὶ τὸ τορ μὲ, ἐνῶ τὴν δημοτικὴν ποῦ γράφει ὁ κ. Ἀδάμ, εἶναι μὲ ο, διότι τὸ ρῆμα αὐξάνει ἔξω- νος: ἐκατόρθωνα καὶ μὲ τὴν ἀποβολὴν τῶν ἀρχικῶν ἀτόνων ἐ, κατόρθωνα.—Ἡ Χάρις λοιπὸν παίρνει τὸ Α' Βραβεῖον, ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία καὶ ἡ Τσαχπῖνα τὰ δύο Β', ἀλλὰ μὲ τὸν ἴδιον ἀριθμὸν ἐξιστάτως ἀπὸ τῆς αὐτῆς λέξεως καὶ τρεῖς. Ἀπὸ τοῦς πέντε τώρα, οἱ ὅποιοι ἔλαβαν ἑκάστη λέξις, ἐκλήρωθησαν τρεῖς καὶ τὰ τρία Α' Βραβεῖα, οἱ δὲ ἄλλοι δυὸ ἐκλήρωσαν ὡς ἰσότητοι: ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ἀλλὰ μὲ τὸν ἴδιον πάλιν ἀριθμὸν Εὐσεμίων.

ἈΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ
ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Χάρις, 12 λέξεις
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἑλληνικὴ Ση- μαία, 12 λ. [20Ε].—Τσαχπῖνα, 12 λ. [20Ε].
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀνοικτόκαρδος, 1 λ. [18Ε].—Διάβολος Εὐδατος, 1 λ. [18Ε].—Ψυχὴ τῆς Σαπφούς, 1 λ. [18Ε].—(Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: Τσα- χπῖνα τῆς Λευτεριάς, 11 λ. [18Ε]. καὶ Λουδοῦκα Σ.Κουδρά, 11 λ. [18Ε]).
Α' ΕΠΑΙΝΟΣ, 10 ἢ 9 λέξεις, [16Ε] εἰς: μαστὸν: Ἀφῆρη, Διάττων Ἀσπὴρ, Λι- νηὴς Ἀκρίτας, Γοργὴ Ψαροπούλα, Λαυρεῖος, Ἀφελὴς Ξανθοῦλα, Ἡρώς τοῦ Ραβινέ, Κωστάκης Ν. Πλατῆς, Κατὴ Π. Οἰκονόμου, Αὐτοκαρτέριος τοῦ Βυζαντίου, Γέρω-Δήμος, Τίδοκος, Ἀντίττα, Φουτανέλλα, Σιμοκοῦ, Σωτ.

Ἀντωνιάδης, Ἀδως, Τρελλοῦτοικο Πειραιωτάκι, Ὀδοιπόρος, Ξανθὴ Με- λαχρουνούλα, Θοδ. Κουδράς, Ἑλ- ληνικὸς Παῖαν, Θέομιος Ἀπόλλων, Φουρὸς τῆς Πατρίδος, Νεαρὸς Ντέ- τεκτιβ, Ἀπόστολος Διαλειοῦ, Βλα- δὴμος Μινώτος, Ἀτρώμητη Νεολαία, Χιόνι τοῦ Μπιζανίου, Τρελλὴ Νεότης. Χαμόγελο τοῦ Πόνου, Τρελλὴ Ναυτο-πούλα, Ἐλευθερωθεῖσα Ἑλληνοπούλα, Μοναγός, Ἐνδοξος Σηματοφόρος, Βύρ. Α. Σέρσης, Νικηφόρος Ἐλφρος, Τρι- κυμῖα, Α. Ε. Παράσχος, Λαοισαϊκὸ Διαβολάκι, Ἡρωικὴ Σάμος, Μεγάλῃ Ἑλλάς, Σουλτανοῦσα, Ἐλπίς τῆς Πα- τρίδος, Ἑλληνικὸν Ἰδεώδες, Ἀσπὴρ τῆς Νίκης, Στρατηλάτης τῶν Ἑλ- λήνων.
(Ἐπειτα: τὸ τέλος)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Συνέχ. εἰσφορῶν (Ἀρ. 459—482):

- Στοιχειώμενο Δάσος, Ἰωάννινα δρ. 1.—
Διαβολάκι τῆς Χαλκίδος, Χαλκίς > 3.—
Ἀκτίς Ἑλπίδος, Σπάρτη > 1.—
Πεταχτὴ Νεραϊδοῦλα καὶ Ἡπει- ρωτικὴ Ψυχὴ, ἀδελφαὶ Πει- κτηρίου. > 10.—
Κ. Β., Ἀθήναι > 2.—
Ἰωάν. Δ. Καρακίτης, Βόλος > 3.—
Ἑλλήν. Α. Τριβόλη, Κέρυρα > 4.—
Κῶμα τοῦ Ἀλφειοῦ, Ἀλφειοῦ > 2.—
Αἰκατ. Οἰκονόμου, Κέρυρα > 2.—
Μαρίκα Ε. Βρανᾷ, Μιτυλήνη > 3.—
Ἑλένη Καρατζᾶ, Τούρα Αἰγύπτ. > 5.—
Ζιζάνιον Μιτυλήνης, Μεσαχρὸς > 7.—
Νεράδα τοῦ Βοσπόρου, Ὁνίκη > 1.50
Νέτιος Π. Ἀλεπουδέλης, Ἀθήναι > 4.—
Δατριεὺς Κυανόλευκη, Κέρυρα > 2.—
Νικ. Π. Βασιλειάνος, Ἰθάκη > 1.50
Γεώρ. Α. Καραβίας, Ἰθάκη > 1.50
Πατρινοπούλου, Πάτρα > 1.—

Πρὸς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω ἐμφερεῖς τὰς θερμοτάτας μου εὐχαριστίας. Εἶνε αἱ καὶ γενικαὶς εὐγνωμοσύνης, διότι συντελοῦν εἰς τὴν διατήρησιν ἑνὸς πε- ριοδικικοῦ τόσου χρησίου εἰς τὴν ἑλλη- νικὴν νεότητα, ἐπομένως ἑνὸς ἐθνικοῦ ἔργου, ὡς παρὰ πάντων χαροκτικῆται ἡ Διάπλasis.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ὁ συνοδεῶν τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτά, θὰ λάβῃ ἀπὸ τὸς μέρους εἰς τὴν Κλήρω- σιν. Ἐάν δὲ τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν νομὰ του εἰς τοὺς Ἀύτας, πρέπει νὰ ἐ- σκελεῖται λεπτὰ 25 εἰς γραμματόσημον.)

α.) Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενικῆς Φλογέρας

PA	AP
ΔΙΟ	ΤΕ
ΠΟ	ΚΑΛ
Γ.	ΠΑ

Παροικία ἐκ τεσσάρων λέξεων.

β.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κόρης τοῦ Βουνοῦ
Is-ptts-rssx-int-ls-grnds-rvrs.

Λύσεις τοῦ 28ου φύλλου

α.) Ἀπὸ ρόδο βγαίνει ἀγκάθι (ἢ: ἀπὸ ἀγκάθι βγαίνει ρόδο).—β.) Ὁ Ρῆ- νος εἶνε ποταμός.—γ.) Vivre content de peu c'est être vraiment riche.

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ Διδασκάλισσα:—Μέτρησέ μου, στὸν Βιργίλιο, ἀπὸ τὸν στίχο 45. Ἡ Τρελλοαρχαίκα:—45, 46, 47, 48, 49, 50...
(Ἀμοιβὴ τῆς: 50... μηδενικά.)
Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Τραγοῦδι τῆς Λευτεριάς

Εἰς τὸ μάθημα περὶ νομισματι- κῶν μονάδων.

—Ὁ Καθηγητής:—Πόσον ἀξίζει μὴ πέννα;
Ὁ Μαθητής:—Πέντε λεπτά.
Ὁ Καθ.:—Καὶ πῶς τὸ γνωρίζομεν;
Ὁ Μαθ.:—Τόσο τῆς πουλοῦν στὸ μαγαζάκι τῆς γωνίας.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἡρώος τῶν Δολιανῶν

Εἰς ἕνα χορὸ ἐρωτᾶται τὸ Τρα- γοῦδι τῆς Λευτεριάς:

—Θὰ λάβετε μέρος στὸ σουπὲ;
—Ὁχι, εὐχαριστῶ, ἀπαντᾷ δὲν χορεύω σουπὲ.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τρελλοαρχαίκαδος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀθῆναι, 38 οδὸς Εὐριπίδου
τὴν 26ην Ἰουνίου 1918.

ΟΛΟΙ κατευχαριστήμενοι μὲ τὴν προκήρυξιν τοῦ Ποιητικοῦ Διαγωνισμοῦ. Εἰς τὸ ἐρχόμενον, ἐλπίζω νὰ προκηρυ- χθῇ καὶ Διαγωνισμός Διηγήματος. Ἐξακολουθοῦν νὰ μοῦ ἀναγγέλλων- ται βροχιδὸν τὰ ἄριστα καὶ τὰ λίαν καλὰ. Θερμότερα συγχαρητήρια!
Ἐξαιτίας Ἐπιστολῶν μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα οἱ ἑξῆς: Τραγοῦδι τῆς Λευτεριάς, Νίκος Π. Βαλλ., Ἀρο- σούλα, Γεώργ. Ν. Κάδ. (ποῦ θὰ πάρῃ καὶ ψευδώνυμο), Ἑλληνικὸν Στέμμα, Τρελλὴ Ναυτοπούλα, Μακεδὼν Πρό- σκοπος, Γλυκὴ Παρελθὼν, Ἑλλάς τοῦ Μέλлонτος, Ἑλένη Καθ., Νεα- ρὸς Ντέτεκτιβ, Δημ. Σ.Κόκ., Τρελλὴ Ἀσπρηγάνα καὶ Γεώρ. Ἀλφειός.—Ἐξέτε- λεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχα- ριστῶ ὅλους γιὰ τὰ καλὰ των λόγια.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
[Ὅδαν ψευδώνυμον ἐγκρί

αρχ., 'Ελλάδα τ. Μελλ., Γαλιανήν Σταυροφ.—'Ελλάς τοῦ Μέλλονταιος με Καρναίδια, Χωροφθεορην Νίκην, Τρελλοαορ., Ψεντ. Κουκλ., Μελαγγ. Κιθάρ.—'Ο Μακεδών Πρόσκοπος με Προσκοπ. τ. Εὐξελ., Μαορ. Βασίλ.—τὸ Νικητήριον Σάλπιγμα με 'Ελλ. 'Ακμήν, Νικ. τ. Αὐρ., Τρελλοαορ.—τὸ 'Ατρώμητο Θαλασσοπούλι με 'Αγρ. Τσιγγ., Τρελλήν 'Ατσιγγ., Διαβ. τ. Γεϊτ., 'Ινδ. 'Αστέρ, Κόκκινο Γαρόφ.—'Η Μπομπυλίνα με 'Αφελή Ξανθ., Λουλοῦδι τ. Καρδ., 'Ελλ. τ. 'Ονείρ., Μυγκέ, 'Ερημίτιδα, 'Ελλ. Μεγαλ., Διαβ. τ. Γεϊτ.—τὸ Πατρινὸ Λουλοῦδι με Ξεφτίρι τ. Νίκης, 'Αστέρ τ. Δός, Λέοντα τ. Χαίρων., Τρικυμάν, Μυγκέ, 'Ατρώμ. 'Ελληνόπ., 'Αφρ. Κύμα, 'Ωρ. Θαλασσοπ., Ναυτοπούλιαν, Γλυκὴ Παρελ., 'Εβ., Εὐγενές 'Ιδαν.—'Η Τρελλή 'Ατσιγγάνα με 'Ενδ. Σημαιοφ. Μικ. 'Εφεύρ., Ξεφτ. τ. Νικ.

'Η Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους: τῆς: 'Ωραῖο Θαλασσοπούλι (εὐχέ!) 'Συνδρομητὴν» (ὄχι, αὐτὰ δλα εἶνε σωστά.—'Αὐτοκράτειραν τοῦ Βυζαντίου (ἐλαβα, εὐχαριστῶ) στήν 'Αφελή Ξανθ. περσιτικῶ) Μεγάλην 'Ιδέαν (ἐλήφθησαν δλα) Θριαμβεύοντα Μεγαλοῖδεάτην (στέλλε!) Ναυτοπαιδα (δὲν εἶνε!) 'Ελληνικὸ Μεγαλεῖο (πολὺ εὐχαριστῶ) Ἀδὸν Κιχῶτην (ἐνὰ μά- 'Ενδ. εἶνε τὸ σωστὸ δημοτικόν) 'Ι. Σ. 'Αδ. (φαίνεται, ὅτι δὲν ἐλήφθη ἡ ἀπάντησίς σου) 'Ατρώμητο Θαλασσοπούλι (ἐλπίζω) 'Ώωα τῶν 'Ορέων (δὲν θά 'ἔλεβα τὴν ἀπάντησί σου) 'Προμηθεὶς Δεσμώτην (ἐλαβα, περσιτικῶ) Τρελλοαορσκειάδα (τῆς εὐχομαι περσ.) στικῶ) Ξανθὴν Μελαχροινούλιαν (καλὴ διασκέδασι στήν 'Εξοχή) Ξεπεσμένον Λόρδον, Τρελλήν Νεότητα κτλ. κλπ. 'Αγρ., Πατρινὸ Λουλοῦδι 'Αλ. 'Αθ. Τσ., Κ. Α. 'Ιδαν., Ζαχ. Α. 'Αλ., 'Ελ. ληνικήν 'Ακμήν (ἐλαβα εὐχαριστῶ.) Μέλονται Δόκιμον, Υἱὸν τῶν 'Αρχαίων, Λαορετὴν Κυανόλευκην, Ξανθὸν 'Ιππότην, 'Ομηρικὴν 'Ιθάκη, Τρελλὸ 'Αρδανά, 'Αγρίαν Τσιγγάνα, (ἔστειλα.)

Εἰς σῆς ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τῆς 25 'Ιουνίου, ἡπαυτήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 175ον Διαγωνισμοῦ Ἀύ-
σεων 'Ιουνίου—'Αύγουστου. Αἱ λύσεις
δεκταὶ μέχρι τῆς 2ας 'Οκτωβρίου, ἀλλὰ
καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ'
ὅσον δὲν ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ,
ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

249. Δεξιόγραφος

Σὲ διαίσεις τοῦ χρόνου
Βάξεις μὲν ἀντωνυμῖα
Καὶ τῆς Κρήτης βασιλέα
'Αντικρύξεις μάπορτα.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ψωφιδέως

250. Στοιχειοτονόγραφος

'Αν ἀπείραχτον μάρσις,
'Εντομον εἶμαι κοινόν,
'Αν προσθέσης κι' ἄλλο γράμμα
Καὶ τὸν τόνον μου κινήσης,
'Ενα βλέπει τῶν Μηνῶν
Κι' ἀρχιστράτηγον συνέμα.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ 'Ιουλίου Καίσαρος

251. Ρύθμος

* = Σήμερον.
* * * = Σύντομος.
* * * * * = Νῆσος μεγάλη.
* * * = Νῆσος μικρά.
* = Σύντομος.
'Εστάλη ἀπὸ τοῦ 'Ωραῖο Θαλασσοπούλι

252. Διπλὴ 'Ακροστιχίς
Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμε-
νων λέξεων ἀποτελοῦν Φωνηεντόλιπον τοῦ
τύπου *** - * - ***, τὰ δὲ τρίτα γράμ-
ματα ἐπίσης: Φωνηεντόλιπον τοῦ τύπου
**** - * - **, τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ λύσις:
1, Μέρος τοῦ σώματος ἢ τοῦ βουνοῦ
2, Ἀδίκημα, κακία 3, Αὐτοκράτωρ
Μέγας 4, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου 5, Ρω-
μαῖος διάσημος 6, Συστατικὸν τοῦ σώ-
ματος 7, Πόλις τῆς Γαλλίας.
'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Λαφονστεφάν. 'Ηρώς

253. Μικτὸν

στ-τη-φθι-μς-ο-τ-α-ρ

'Εστάλη ὑπὸ τῆς Γαλιανῆς Σταυροφόρας

254. Γρῆφος

τι	τι	χ'	χ'
τι	τι	χ'	χ'
τι	τι	χ'	χ'
τι	τι	χ'	χ'

'Εστάλη ἀπὸ τοῦ Κυανόλευκο Λαβαρο

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευμ. 'Ασκήσ. τῶν φυλ. 1 καὶ 2

1. 'Αριστα ('Αρης, τά.) 2. 'Τήνος-Ρή-
νος.—3. Φόλος-Φόνος.—4. Τὸ σταφύ-
λι.—5. ΔΑΝ (Αἰδω, 'Ανω, Νέος).—6. Μάτια
ποῦ δὲν βλέπονται, γλῆγορα λησιμονιού-
νται.—7. Τῷ δὲς τὸν ὄντι μὴ ἐπι-
γέλα (Τὸ δις τί χοῦν-τιμὴ ἐπὶ γέλα.)

8. 'Αναχρών (ἀνά, Κρών.)—9. Πύρρα
(πύρ, Ρά.)—10. Τιβερίος-Τίβερις.—11. Τῇ
μνος-Τέμενος

12. ΚΑΜΗΛΟΣ 13. ΙΟΡΔΑΝΗΣ (ορ-
δῇ, Ροδανός, δάσος,
'Αδανα, νῆσσα, 'Η-
σαίας, σάνος).—14.
ΟΡΕΣΤΗΣ 'Απληστον τὸ
Ε κέρδος. ('Η ἀνά-
γνωσις κατὰ στήλας
ἐκ δεξιῶν καὶ τῶν
κάτω.)—15—19. Διὰ τοῦ Ο: κ ό μ η, σός,
π ό ρ ος, Κρόνος, κ ό ρ ος.—20.

ΑΤΡΟΠΟΣ ('Αγλαότη 'Αττάλεια, Εἰρη-
νικός, Κολοκοτόνης, Αἰγυπτός, 'Ιάκω-
βος. πυγμαίος).—21. 'Ομοῖος ὁμοῖο πε-
λάξει.—22. Τὸς φρονίμοις ὁλίγα
(τ' εἰς φρε-όνοι-μ' εἰς ὁλίγα)

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται, νὰ
δηλώουν ἀμέσως τὴν νέαν των δι-
εὐθύνσιν εἰς τὸ Γραφεῖον μας, ἀπο-
στελλόντες καὶ 50 λεπτά διὰ τῆς
ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταχυίας. Ἄλλως
δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν
τῶν φυλλαδίων των.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

'Όσον αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου
ἐλήφθησαν ἀπὸ 21 ἕως 26 'Ιουνίου
Συνοδενόμεναι μετ' 25 λεπτά

ΑΘΗΝΩΝ: Κ. Γ. Κυριακός, Γ. Σ. Μπό-
της, Κύμα τοῦ Αἰγαίου, Πολυξένη 'Ανα-
στασιάδου, Μαρίνα Ν. Εμίρη, Γ. Δ. Λα-
χανάς, 'Αλέξ. Α. 'Αγιουτάντης.

ΑΡΓΟΥΣ: Ι. Α. Γκούμας, Γ. Α. 'Αλεξίου.
ΒΟΛΟΥ: Τμημένον Τουφέκι, 'Επ. Α.
Θεμελῆς.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Ν. Μ. Μιχαηλίδης.
ΙΘΑΚΗΣ: Γ. Α. Κασσιανός, 'Ομηρι-
κὴ 'Ιθάκη.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Τάκης Κ. Μαυροειδῆς.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ι. Χ. Κασσιανός, Νίκος Α.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Λίτσα Σχοινά.

ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Κύμα τοῦ Λαυρεῖου, 'Αν.
Χ. 'Ανδρέου, Χρυσούλα 'Αθ. Νίτη, Καλ-
λιόπη Χ. 'Ανδρέου.

ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ: Γ. Μέγας.
ΠΑΤΡΩΝ: Σπ. 'Αθ. Θεοδόρου, 'Αν. Β.
Φιλόπολος.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Καρ. Ι. Σόφις, Π. Α.
Λαγομυτῆς, Χρ. Σ. 'Ηλινόπουλος, 'Αμ.
Παπαγγελῆς, Μαρ. Α. Παπαγγελῆ, Νίκος Α.
'Αλεξάνδρου, Κούλα Α. 'Αλεξάνδρου.

ΣΥΡΟΥ: Νικ. Β. Δουδῆς.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Χ. 'Αποστολίδης, Δημ.
'Αν. Χριστίδης, 'Αριστ. Γ. Τσιγγῆς, Στ.
'Αρ. Γιαγιάννης.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Πίπης Ι. Παπαδόπουλος.
ΧΙΟΥ: 'Αθ. Γ. Σαλιάρης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

'Όλων τῶν ἀνωτέρων τὰ δνόματα, κα-
θὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποστέλλαντων δεκά-
λεπτον μόνον μετὰ τὴν λύσιν των, ἐτέθη-
σαν εἰς τὴν κληρωτὶα καὶ ἐκλήρωθησαν
αἱ ἐξῆς δύο: 'Ελένη Λαονταράτου ἐν 'Α-
θήναις καὶ 'Ιωάν. Χ. Κασσιανόπουλος
ἐν Κορίνθῳ, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ
τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης 'Ιουλίου.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ

νὰ διαβάσετε καὶ τώρα περισσοτέ-
ραν 'Διαπλάσιν: Νάγραζετε πα-
λαιούς της Τόμους. Εἶνε καὶ τὸ
ὠραιότερον ἀναψυκτικὸν διὰ τὸ ἀ-
λοκαῖρι, ἡ τερπνότερα κι' ἐπωφε-
λεστέρα διασκέδασις διὰ τὰς Δι-
κοπὰς.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Μέχρι 10 τὸ πολὺ λέξεων μετὰ ἀπλᾶ
στοιχεῖα ὁρ. 2 (6 ἐλάττωτος ὅρος). Πέραν
τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, μετὰ ἑκά-
στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μετὰ κατὰ λεπ. 40.
'Ο χωριστὸς στίχος ὁρ. 1.]

['ΙΗ'—213]

Ριρίκα, δέχεσται ἀλλήλογραφίαν μέσων
Διαπλάσεως; 'Ασπροούλουδο

['ΙΗ'—214]

ΨΗΦΙΣΑΤΕ ΔΛΟΙ ΤΟ:

ΚΥΜΑ ΤΟΥ ΛΑΥΡΕΙΟΥ

['ΙΗ'—215]

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Εὐχαριστοῦμε πολὺ τὸν 'Ομίλον Ναυ-
τοπαίδων γιὰ τὴν προσχώρησιν εἰς τὴν
Δημοκρατίαν μας.

Τρελλὴ Νεότης, Τρελλὴ 'Ατσιγ-
γάνα, ἀπάντησι δὲν ἔλαβαν: τί συμ-
βαίνει; ἀπαντήσατε, σὲ παρακαλῶ, τὸ
ταχύτερον.—Κοινὸν. Παλαιολόγε, ἀπο-
στεῖλεται διεύθυνσιν.— Νεὴ διεύθυνσις:
Χαρ. Φλουδόπουλον, Βασιλέως 'Ηρα-
κλείου, 9 'Αθήνας.

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ

['ΙΗ'—216]

Αθάνατος 'Ελλάς σὲ ἠύραμε!.. Τὰ ἀ-
ρχικὰ σου ψηφία δὲν εἶνε ὁμοῖα; Τι-
τράδιον ἔλαβα. Εὐχαριστῶ! ἔστειλα.

['ΙΗ'—217]

Τὰ καλὰ Διαπλάσάπουλα ποῦ ἐψήφισαν
τὸ ψυδώνυμό μου εὐχαριστῶ θερμῶ-
στάτα. Λαφονστεφῆς 'Ελλάς

['ΙΗ'—218]

Μαρκησία σύ! Βαρωνίς ἐγώ! ἀ-
λλήλογραφοῦμε; Ζινέττα, Μικρὴ
'Αθηναίε, ἔστειλα καὶ περιμένω.

['ΙΗ'—219]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ 'ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ... Ζητοῦνται ἀν-
τιπρόσωποι. Διορίζονται: Χίος
Τσαμπλάκος, Θεοφύλης Κόκκινος, 'Ιω-
αννῶν: Σακκάς, Αἰμὴς Εὐδοῖας: Ζε-
νιάκος. 'Εδρα Συλλόγου μετατίθεται ἐν
'Αθήνας. Διεύθυνσις: Χ. Γεωργίου Κου-
λουμπάκη, ὁδὸς 'Αγ. Κωνσταντίνου 33
'Αθήνας.

['ΙΗ'—220]

Οποῖος Πατρινός με εὖρη ἄς τὸ θεω-
ρήσῃ καύχημα. Πατρινὸ Λουλοῦδι

['ΙΗ'—221]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ 'ΕΛΛΗΝΟΛΕΥΚΗ' ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ

Πρόεδρος: Μάνης, ἀντιπρόεδρος: Μι-
νετῆς, γραμματεὺς: Καλαντιόπουλος, ταμῆς:
Μάνης, ἐπόπτης: Μενετῆς. Μέλη.—'Εξ-
ελέγησαν ἀντιπρόσωποι: 'Αθηνῶν: Δακοπούλου, Ζαχύνθου: Σιγ-
ρου, Αἰγίου: 'Εξαρχοπούλου, Κορί-
νου: Μιχαήλ, 'Αστέρου: Μιχαλόπουλος.
—Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι. 'Απαι-
τεῖται: Κιχὴν Μάνης, Τρίπολιν.